

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Τῇ καὶ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀπριλίου.

† Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἐλισάβετ, τῆς
θαυματουργοῦ.

† Ἡ ἀνάστασις τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου
φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Ἄμην.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (ΙΟΣ).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρδιν, ὁ
στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

‘Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

‘Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

‘Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

”Ἀ βυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

’Ἀ πὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

’Ἀ ναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

”Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

‘Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

’Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἵλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

”Ορη τὰ ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

”Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Сκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

”Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

΄**Ω**ς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς
σου.

΄**Λ**ῦτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος,
ἔκει ἔρπετὰ ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ
μετὰ μεγάλων.

΄**Ε**κεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,
ὅν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

΄**Π**άντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς
συλλέξουσιν.

΄**Λ**νοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ
σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

΄**Λ**ντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἐπιστρέψουσιν.

΄**Ε**ξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς.

΄**Η**τω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

‘Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὁρέων, καὶ καπνίζονται.

”Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

’Ηδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὑφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

’Εκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

‘Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

’Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

’Ἀλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (*ἐκ γ'*).

’Η ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: ’Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

‘**Υ**πὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὸν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν

καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Α**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννηταῖ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
Ἄλλομεν Σπιχηρὰ στ'.
Ψαλμὸς ρμ' (140).

Ὕχος πᾶς Πα

κ ρ ε
 κυ ρι ε ε κε κραξα προς σε ει σα ακου
 σον μου ει σα κου σον μου κυ ρι ε κυ ρι
 ε ε κε κραξα προς σε ει σα ακου σον μου π
 προσχες τη φω νη της δε η σε ως μου εν τω
 κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου κυ
 ρι ε
 κα τευ θυν θη τω η προ ο σε υ χη μου ως
 θυ μι α μα ε νω πι ον σου ε ε παρ σις
 των χει ρων μου θυ σι ι α ε σπε ρι νη ει σα

κουσονμου Κυ ρι ε

π

χ π Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τωστο μα τι

ι μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη

μου

π

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις

λο γους πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζεσθαι

προ φασεις εν αμαρ τι ι αις

π

Ευν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α

νο μι ι αν και ου μη συνδυ α ασω με τα των

ε κλεκτων αυτων

π

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

καὶ εἰ λεγέται με εἰ λαίον δὲ αἱ μάρτυρες τῶν λουτρῶν μηδὲ πανατωτην κεφαλὴν ημούς

π ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη

σαν ε χο με να πετρας οι κρι ται αυ των π.

π Κούσοντας ον μα τα μου ο

τι η δυνθη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε
πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των

παρατον Α αδην

πτιπρος σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι
οφθαλμοι οι μου ε πι σοιηλπισα μη αντα

π
 νε ληστηνψυ χηηημου
 π Φυλα ξο ον με α πο πα γιδοςης συ νε
 στη σαν το μοι και α πο σκαν δα λωντων ερ γα
 ζο μενωντηνανο μι αν
 π Πε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ
 τωνοι αμαρτωλοι π κα τα μονας ει μι ε
 γωω ε ως αν παρεελ θω
 π Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα
 φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η ηθην
 π Θκ χε ω ε νω πι ον αυ τουτηνδε
 η σι ιν μου θητην θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του α παγ γε λω Δ
♂
π **Ἐν** τω εκ λειπει ειν εξ ε μου το πνευμα

μου και συ ε εγ νως τας τριβους μου π
π **Ἐν** ο δω ταυτη η ε πο ρευ ο ο

μην ε κρυψαν πα γι δαμοι π
π **Κα** τε νο ουν εις τα δε ξι α

και ε πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω π
π σκων με

πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ π
π **Ἄ** πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

εστιν ο εκ ζη τωων την ψ χη ην μου π
π **Ἐ** κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε

ει ει πα συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη

ζωων των π

π Προ ο σχεις προς την δε η σι ιν μου ο

τι ε τα πει νω θην σφοδρα π

π ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον
των με ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με Δ

Δ Ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη
ην μου του ε ζο μο λο γη σα σθαι αι τω

ο νο ματισου π

π Ζα με υ πο με νου σι δι και οι Δ ε ως

24 ΟΔ 2021 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ.

ου αν τα ποδωςμοι

π

π **Ε**κ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι

ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νη ης μου

π

π **Γ**ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε

χον τα εις την φω νην της δε η σε ω ως μου

π

Σπιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Ἅγίου Λαζάρου.

Ὕχος πλ. β'.

π αν α νο μι ας πα ρα τη ρη

σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ ποστη σε ται

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

ε ε ε στιν π

Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ίδεῖν, ὁ μέλλων γνώμη τάφον οἴκεῖν, ἐπηρώτας· Ποῦ τεθείκατε αὐτόν, μαθὼν δὲ ὃ οὐκ ἤγνοεις, ἐφώνεις δὲν ἐπόθεις· Λάζαρε δεῦρο ἔξω, καὶ ἐπήκουσεν ὁ ἄπνους, τῷ πνοὴν αὐτῷ διδόντι, σοὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

π Κυ ρι ι ε Λα ζα ρου θε λων τα φον ι

δειν ο μελ λων γνω μη τα φον οι κειν ο ε

πη ρω τας που τε θει ει κα τε ε α αυ τον

π μα θων δε ο ου ου ουουκη η γνο εις ε
 φω νεις ον ε ε πο ο θεις σ Δ λα α α α ζα α
 ρε δευ ρο ε ε ε ε ξω π και ε πη
 κου σεν ο α πνους τω πνο ην α α αυ
 τω ω ω ω δι ι δο ο ον τι σ οι τω Σω τη ρι
 τω ων ψυχω ω ων η η η η μων π
 ρ ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε σ υ πε μει νεν
 η ψυ χη μου εις τον λο γον σου σ ηλ πι
 σενη ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι
 ι ον π

Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἴδεῖν, ὁ μέλλων γνώμη τάφον οἴκεῖν, ἐπηρώτας· Ποῦ τεθείκατε αὐτόν, μαθὼν δὲ ὃ οὐκ ἡγνόεις, ἐφώνεις ὃν ἐπόθεις· Λάζαρε δεῦρο ἔξω, καὶ ἐπήκουσεν ὃ ἄπνους, τῷ πνοὴν αὐτῷ διδόντι, σοὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

π ψαλμός + τόνος τόνος π
 π Κυρι ε Λαζαρου θελων τα φον ε
 δειν ο μελλων γνωμη τα φον οι κειν ε
 πηρω τας που τε θει ει κα τε ε α αυτον
 π μα θων δε ο ου ου οουκη η γνο εις ε
 φωνεις ον ε ε πο ο θεις ο Λα α α α ζα α
 ρε δευ ρο ε ε ε ε ξω π και ε πη
 κου σεν ο α πνους τω πνο ην α α αυ
 τω ω ω ω δι ε δο ο ον τι σοι τω Σωτη ρι

τωωνψυχω ω ων η η η η μων

π

π Ἄ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι

νυκ τος α πο φυ λα κης πρω ι ας

χ Δ

ελ πι σα τω Iσ ρα ηλ ε πι τον Ku υ υ

ρι ι ι ι ον

π

Κύριε, ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ τετραημέρου, ἐπὶ τὸ μνῆμα ἥλθες Λαζάρου, καὶ ἐπὶ φίλῳ δάκρυα ὁάνας, νεκρὸν τετραήμερον ἥγειρας, ὁ στάχυς τῆς ζωῆς· διὸ θάνατος ἐδέθη φωνῇ, τὰ σπάργανα ἐλύθη χερσὶ· τότε χαρᾶς ἐπληροῦτο, τὸ στῖφος τῶν Μαθητῶν, καὶ μία παρὰ πάντων, ἐλειτουργεῖτο συμφωνία· Εὐλογημένος εἰ Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

π **Κ**υ ρι ι ι ε ε πι τον τα φον του τε

τρα η με ε ε ρου ου Ἄ ε πι το μνη μα

η η η ηλ θε ες Λα ζα α α α ρου π
 και ε πι φι λω δα α κρυ α α ρα α α
 νας ρε κρον τε τρα η με ρον η η γει ει ρας
 ο στα α χυς τη ης ζω ω ης π δι ο θα
 να τος ε δε θη φω νη π τα σπαρ γα να ε
 λυ υ υ θη η χε ερ σι π το τε χα ρας
 ε πλη ρου το το στι ι φος τωων Μα α α θη
 των π και μι α α α πα α α α ρα α
 παν των ε λει του ουρ γει ει το συμ φω
 νι ι ι α π ευ λο γη με νο ος
 ει Σω ω τηρ ε λε ε η σο ον η η

μας

π τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε
 λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις
 και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ
 εκ πα σων των α νο μι ω ω ων α α α

αυ του

Κύριε, ή φωνή σου κατέλυσε, τοῦ Ἀδου τὰ βασίλεια, καὶ ὁ λόγος τῆς ἔξουσίας σου, ἥγειρεν ἐκ τάφου τετραήμερον, καὶ γέγονεν ὁ Λάζαρος, τῆς παλιγγενεσίας, προοίμιον σωτήριον. Πάντα δυνατά σοι Δέσποτα, τῷ πάντων Βασιλεῖ, δώρησαι τοῖς δούλοις σου, ἵλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

π Κυ ρι ε η φω νη σου κα τε ε
 λυ σε του Α δου τα βα σι ε ε ε

λει ει ει ει α και ο λογος της ε ζου σι
ας σου η η γει ει ρεν εκ τα φου τε ε ετρα
η η η με ε ε ε ρον και γε γο νεν
ο Λαζα ρος της παλιγ γε νε σι ι ι ας
προ οι μι ο ο ον σω τη η η ρι ι ι ι
ον παν τα δυ να τα σοι Δε ε ε ε
σπο ο ο ο τα τω πα αν τω ων Βα α α
σι λει δω ρη σαι τοις δου λοις σου ι λα α
σμον και το με ε ε γα ε ε ε λε ε ε
ε ος

ε όνη ^χ_Δ ε παι νε σα τε αυ το ον πα αν τες

οι οι λα α οι ^π

Κύριε, πιστῶσαι θέλων τοὺς Μαθητάς σου,
τὴν ἐκ νεκρῶν σου "Ἐγερσιν, ἐν τῷ μνήματι
Λαζάρου παραγέγονας, καὶ φωνήσαντός σου
τοῦτον, ὁ Ἀδης ἐσκυλεύθη, καὶ ἀπέλυσε τὸν
τετραήμερον, βοῶντά σοι· Εὐλογημένε Κύριε
δόξα σοι.

π ^π **Κ**υ ρι ε πι στω σαι ^ο θε ε λων του ου
ους **Μ**α α α α ^ο θη η τας σου την εκ νε
κρων σου **E** ε ε γε ε ε ερ σιν ^Δ εν
τω μνη μα τι **Λ**αζαρου πα ρα γε ε ε γοο
ο ο νας ^π και φω νη σα α αν το ο
ο οσσου ου του τον ο **Α**δης ε σκυ λε ευ

Ἐη ^Δ καὶ α πε λυσε τον τε τρα η με ρο
ον βο ω ω̄ ων τα α α α σοι ^Δ ευ λο
γη με νε Ku υ ρι ε δο ο ο ξα α α
α σοι ^π

τι ε κρα ται ω Θη το ε λε
ος αυ του εφ η μας ^Δ καὶ η α λη Θει
α του Ku ρι ου ^Δ με ε ε ε νει ει εις τον
αι ω ω ω ω να ^π

Κύριε, παραλαμβάνων τοὺς Μαθητάς σου,
ἐν Βηθανίᾳ παρεγένου, ἵνα ἐγείρης τὸν
Λάζαρον, καὶ δακρύσας ἐπ αὐτόν, νόμῳ φύσεως
ἀνθρωπίνης, ως Θεός, τοῦτον τετραήμερον
ῆγειρας, καὶ ἐβόα σοι Σωτήρ· Εὐλογημένε
Κύριε δόξα σοι.

π Κυρι ε πα ρα λαμ βα νων τους Μα
 θη τα α ας σου εν Βη θα νι α πα ρε ε
 γε ε νου ρι να ε γει ει ρη η ης τον Λα α
 α ζα α α α ρον π και δα κρυ σα ας επ
 αυ τον χ νο μω φυ σε ως αν θρω πι ι νη ης
 ω ω ως Θε ος ρι του τον τε τρα η η με ε
 ρον η η η γει ει ει ει ρας Δ και ε
 βο ο α α σοι Σω ω τηρ ρι ευ λο γη με νε
 Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α α σοι π

Δόξα... Καὶ νῦν...
·Ιδιόμελον. Ἡχος πλ. δν.

Δ ^N οὐκ εἶπο ζα πα α τρι i και γι ω ⁶ λ
και Α γι i ω Πνε ε ευ μα α α α

τι ^γ Δ ^N Και νυν και α ει και εις τους αι ω
ωνας των αι αι ω ω ω νω ων α α α

μην ^γ Δ

Ἐπιστὰς τῷ μνήματι Λαζάρου ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ φωνήσας τὸν νεκρόν, ὡς ἐξ ὑπνου ἐξανέστησας, ἀπεσείσατο τὴν φθορὰν τῆς ἀφθαρσίας τῷ πνεύματι, καὶ συνεξῆλθε τῷ λόγῳ, δεδεμένος κειρίαις. Πάντα δύνασαι, πάντα σοι δουλεύει Φιλάνθρωπε, πάντα σοι ὑποτέτακται, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Δ ^N Ε πι στας τω μνη μα τι Λα ζα ρου

ο Σωω ω τηρη η η μων ⁶ και φω νη σα ας
 τον νε κρον ^Δ ως εξ υ υ πνου ε ξα νε
 ε ε στη η η σας ^Δ α πε σει σα α α
 το ο ο ο τη η ην φθο ο ραν ^Δ τη ης α
 φθαρ σι ι α ας τω ω πνε ε ευ μα α α
 α τι ^Δ και αι συ νε ξη ηλ θε τω ω λο ο ο
 γω ⁶ δε ε δε ε ε με ε ε ε νος κει ει
 ει ρι ι ι αις ^Δ πα α αν τα α δυ να
 α α σαι ^Δ παν τα σοι δου λευ ει Φι ι ι
 λα α αν θρω ω ω πε ⁶ παν τα σοι υ πο ο
 τε ε ε τα α ακται ^Δ Σω τη η η ηρ

24 ОД 2021 ЕСПЕРІНОС ПАРАСКЕҮНС ПРО ТОН ВАЇОН.

η η η μων ^π δο ο ο ο ο ζα α α α σοι
οι οι οι οι οι οι γ
γ

΄Ανευ εἰσόδου, εὐθὺς τὸ·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ,
ἔλθοντες ἐπὶ τὴν ἥλιον δύσιν, ἰδόντες φῶς
ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, καὶ ἄγιον
Πνεῦμα, Θεόν. Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς
ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Γίε Θεοῦ, ζωὴν ὁ
διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ἐσπέρας.

Προκείμενον. [΄]Ηχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρκγ' (123).

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. **Ε**ἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω
δὴ Ἰσραὴλ.

Сοφία.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΜΘ', 33 - Ν', 26)

Πρόσχωμεν.

Κατέπαυσεν Ἰακώβ, ἐπιτάσσων τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ, καὶ ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
κλίνην, ἐξέλιπε, καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν
αὐτοῦ. Καὶ ἐπιπεσὼν Ἰωσήφ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, ἔκλαυσε πικρῶς ἐπ' αὐτῷ, καὶ
ἐφίλησεν αὐτόν. Καὶ προσέταξεν, Ἰωσήφ τοῖς
παισὶν αὐτοῦ τοῖς ἐνταφιασταῖς, ἐνταφιάσαι τὸν

πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐνεταφίασαν οἱ ἐνταφιασταὶ τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τεσσαράκοντα ἡμέρας· οὕτω γὰρ καταριθμοῦνται αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς, καὶ ἐπένθησεν αὐτόν Αἴγυπτος ἑβδομήκοντα ἡμέρας. Ἐπεὶ δὲ παρῆλθον αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους, ἐλάλησεν Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς δυνάστας Φαραώ, λέγων· Εἰ εὗρον χάριν ἐναντίον ὑμῖν, λαλήσατε περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὅτα Φαραώ, λέγοντες· ὁ πατὴρ μου ὥρκισέ με, πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτόν, λέγων· Ἐν τῷ μνημείῳ, ὁ ὥρυξα ἐμαυτῷ ἐν γῇ Χαναάν, ἔκει με θάψεις. Νῦν οὖν ἀναβάς, θάψω τὸν πατέρα μου, καὶ ἐπανελεύσομαι. Εἶπον οὖν τῷ Φαραώ, κατὰ τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ Ἰωσήφ. Καὶ εἶπε Φαραὼ τῷ Ἰωσήφ· Ἀνάβηθι, θάψον τὸν πατέρα σου, καθάπερ ὥρκισέ σε. Καὶ ἀνέβη Ἰωσὴφ θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ παῖδες Φαραώ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι γῆς Αἴγυπτου, καὶ πᾶσα ἡ παροικία Ἰωσήφ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ αὐτοῦ, καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς βόας ὑπελείποντο ἐν γῇ Γεσέμ. Καὶ συνανέβησαν μέτ' αὐτοῦ ὄρματα,

καὶ ἵππεῖς, καὶ ἐγένετο ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα. Καὶ παρεγένοντο εἰς ἄλωνα Ἀτάδ, ὃ ἔστι πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν, καὶ ἴσχυρὸν σφόδρα, καὶ ἐποίησε τὸ πένθος τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐπτὰ ἡμέρας. Καὶ εἶδον οἱ κάτοικοι τῆς γῆς Χαναὰν τὸ πένθος ἐπὶ ἄλωνι Ἀτάδ, καὶ εἶπον· Πένθος μέγα τοῦτο ἔστι τοῖς Αἴγυπτίοις· διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου. Πένθος Αἴγυπτου, ὃ ἔστι πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἐποίησαν αὐτῷ οὕτως οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καθὼς ἐνετείλατο αὐτοῖς, καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ τὸ σπήλαιον ἐν κτήσει μνημείου, παρὰ Ἐφρὼν τοῦ Χετταίου, κατέναντι Μαμβρῆ. Καὶ ὑπέστρεψεν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ συναναβάντες θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ, ὅτι τέθνηκεν ὁ πατὴρ αὐτῶν, εἶπον· Μήποτε μνησικακήσῃ ἡμῖν Ἰωσήφ, καὶ ἀνταπόδομα ἀνταποδῷ ἡμῖν πάντα τὰ κακά, ἢ ἐνεδειξάμεθα αὐτῷ, καὶ παραγενόμενοι πρὸς Ἰωσήφ, εἶπον· ὁ πατὴρ σου ὥρκισε πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτόν, λέγων. Οὕτως εἶπατε Ἰωσήφ. Ἀφες αὐτοῖς τὴν

ἀδικίαν καὶ τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν, δτι πονηρά σοι ἐνεδείξαντο, καὶ νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν θεραπόντων τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρός σου. Καὶ ἔκλαυσεν Ἰωσήφ, λαλούντων αὐτῶν πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτόν, εἶπον· Ἰδε, ὑμεῖς σοι οἰκέται. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσήφ· Μὴ φοβεῖσθε· τοῦ γὰρ Θεοῦ εἴμι ἐγώ, ὑμεῖς ἐβούλεύσασθε κατ' ἐμοῦ εἰς πονηρά, ὁ δὲ Θεὸς ἐβούλεύσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθά, ὅπως ἂν γενηθῇ ὡς σήμερον, καὶ ἵνα τραφῇ λαὸς πολύς. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ φοβεῖσθε, ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς, καὶ τὰς οἰκίας ὑμῶν, καὶ παρεκάλεσεν αὐτούς, καὶ ἐλάλησεν αὐτῶν εἰς τὴν καρδίαν. Καὶ κατώκησεν Ἰωσήφ ἐν Αἴγυπτῳ, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ παροικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ ἔζησεν Ἰωσήφ ἕτη ἑκατόν δέκα. Καὶ εἶδεν Ἰωσήφ Ἐφραὶμ παιδία, ἔως τρίτης γενεᾶς, καὶ οἱ υἱοὶ Μαχεὶρ τοῦ υἱοῦ Μανασσῆ ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσήφ. Καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, λέγων· Ἐγὼ ἀποθνήσκω, ἐπισκοπῇ δὲ ἐπισκέψεται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν, ἣν ὥμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ. Καὶ ὥρκισεν Ἰωσήφ, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων· Ἐν τῇ ἐπισκοπῇ, ἦ

ἐπισκέψηται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ συνανοίσετε τὰ
ὅστα μου ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν. Καὶ ἐτελεύτησεν
Ἰωσὴφ ἐτῶν ἑκατὸν δέκα, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν
τῇ σορῷ ἐν Αἰγύπτῳ.

Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμὸς ρκδ' (124).

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὅρος Σιών.

Στίχ. Οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ
κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Σοφία.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ΛΑ', 8-31)

Πρόσχωμεν.

Υἱέ, ἀνοιγε σὸν στόμα λόγῳ Θεοῦ, καὶ
κρίνε πάντα ὑγιῶς. Ἀνοιγε σὸν στόμα, καὶ
κρίνε δικαίως, διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ.
Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὔρησει; τιμιωτέρα δέ
ἔστι λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη, θαρσεῖ ἐπ'
αὐτῇ ἢ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἢ τοιαύτη
καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ
ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον. Μηρυομένη
ἔρια καὶ λῖνον, ἐποίησεν εὔχροηστα ταῖς χερσὶν
αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη
μακρόθεν, συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον, καὶ
ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ
οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις, θεωρήσασα

γεώργιον, ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ τῶν καρπῶν τῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἴσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς, ἥρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο, ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἔργαζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα. Τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ, οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν που χρονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῇ ἐνδεδυμένοι εἰσί. Διττὰς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἔαυτῇ ἐνδύματα, περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἡνίκα ἀν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ κατοίκων τῆς γῆς. Σινδόνας ἐποίησε, καὶ ἀπέδοτο τοῖς Φοίνιξι, καὶ περιζώματα τοῖς Χαναναίοις. Ἰσχὺν καὶ εὔπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὔφροάνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως, καὶ τάξιν ἐστείλατο, τῇ γλώσσῃ αὐτῆς. Στεναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγεν. Ἀνέστησε τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἐπλούτησαν, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν.

Πολλαὶ θυγατέρες ἐποίησαν δύναμιν, πολλαὶ
ἐκτήσαντο πλοῦτον, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι, καὶ
ὑπερῆρας πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαι, καὶ
μάταιον κάλλος γυναικὸς οὐκ ἔστιν ἐν σοί· γυνὴ
γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὕτη
αἰνείτω. Δότε αὕτῃ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὔτης,
καὶ αἰνείσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

‘Ο Προεστώς ἡ ὁ Ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὅμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

‘Ο Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἔλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἔλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,

εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου,
αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν
ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Της Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Сoὶ, Κύριε.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

‘Ο Χορός: ἔλαμήν.

Εἱρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Сoὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπιδειπέτερος ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἵ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν

ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ χράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός: **Ἄ**μήν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Σπιχηρὸν Ἰδιόμελον.

Ὕχος λαὶ Νη

Τὴν ψυχωφελῆ, πληρώσαντες

Τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἀγίαν ἐβδομάδα τοῦ
Πάθους σου, αἰτοῦμεν κατιδεῖν Φιλάνθρωπε,
τοῦ δοξάσαι ἐν αὐτῇ τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ τὴν
ἄφατον δι’ ἡμᾶς οἰκονομίαν σου, ὁμοφρόνως
μελωδοῦντες, Κύριε δόξα σοι.

Ἄ N
 Ὡ Την ψ χω φε λη πλη ρω σαν τες
 Τεσ σα α ρα κο στην Δ λα και την α γι αν
 Ε βδο μα δα του ου Πα θου ους σου ου 6 λ αι
 του μεν κα τι δειν Φι λα α αν θρω ω ω
 πε λα του δο ξα σαι αι εν αυ τη τα με
 γα α λει ει ει α α α α σου Δ λα και την
 α φα τον δι η μα ας οι οι κο νο μι ι ι

α α α αν σου ^γΔ ο μο φρο ο νω ως
 με λω ω δου ου ουν τες ^ΔΔ Κυ υ υ ρι ι ι
 ε ^π ^γ δο ο ο ξα α α α σοι ^γΔ

Στίχ. Α'. Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὀφθαλμούς μου,
 τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ὡς
 ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν,
 ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας
 αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον
 τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Τὴν ψυχωφελῆ, πληρώσαντες
 Τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἀγίαν ἑβδομάδα τοῦ
 Πάθους σου, αἵτοῦμεν κατιδεῖν Φιλάνθρωπε,
 τοῦ δοξάσαι ἐν αὐτῇ τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ τήν
 ἄφατον δι’ ημᾶς οἰκονομίαν σου, δόμοφρόνως
 μελῳδοῦντες, Κύριε δόξα σοι.

Δ Την ψ χω φε λη πλη ρω σαν τες
 Τεσ σα α ρα κο στην ^ΔΔ και την α γι αν
 Ε βδο μα δα του ου ου Πα θου ους σου ου ⁶λ αι

του μεν κα τι δειν φι λα α αν θρωω ω ω
 πε **Δ** του δο ξα σαι αι εν αυ τη τα με
 γα α λει ει ει α α α α σου **Δ** και την
 α φα τον δι η μα ας οι οι κο νο μι ι ι
 α α α αν σου **Δ** ο μο φρο ο νω ως
 με λω ω δου ου ουν τες **Δ** Κυ υ υ ρι ι ι
 ε **π** δο ο ο ξα α α α σοι **Δ**

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον
 ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἔξουδενώσεως,
 ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος
 τοῖς εὐθηγοῦσι, καὶ ἡ ἔξουδένωσις τοῖς
 ὑπερηφάνοις.

Μάρτυρες Κυρίου, ἵκετεύσατε τὸν Θεόν
 ἡμῶν, καὶ αἰτήσατε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλῆθος
 οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἰλασμὸν τῶν πολλῶν
 παραπτωμάτων δεόμεθα.

24 ΟΔ 2021 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ.

Μαρτυρικὸν.

Ἐλληνικόν

Ἄλλα Μαρτυρία των Αγίων Κυρίου εἰς την Κέ

τευσατε τον Θεόν η μων ἡ και αἱ τη σα

σθεται αἱ ψυχαὶ η μων ἀ πληθώς οἱ κτίρια μων

και τονι λασμον ἀ των πολλῶν παραπτω μα

ατωνδε οομεε θα

Ἄλλα

Δόξα... & Νῦν...

·Ιδιόμελον. Ἡχος πλ. δ^ν.

Δ ^ν Λε Λο ζα Πα α τρι i και γι ω ^ε λ

και Α γι i ω Πνε ε ευ μα α α α

τι

δι

Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω

ωνας των αι αι ω ω ω νω ων α α α

μην

δι

Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες

Τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν· Χαίροις πόλις
Βηθανία, πατρὶς ἡ τοῦ Λαζάρου, χαίρετε
Μάρθα καὶ Μαρία, αἱ τούτου ἀδελφαί, αὔριον
Χριστός παραγίνεται, ζωῶσαι δήματι, τὸν
τεθνεῶτα ἀδελφόν· οὗ φωνῆς ἀκούσας, ὁ πικρὸς
καὶ ἀκόρεστος Ἄδης, φόβῳ τρομάξας, καὶ μέγα
στενάξας, ἀπολύσει Λάζαρον, κειρίαις
ἐσφιγμένον, οὗ τῷ θαύματι, δῆμος Ἐβραίων

ἐκπλαγείς, μετὰ βαῖων καὶ κλάδων, αὐτῷ προσυπαντήσουσι, καὶ ὀφθήσονται εὔφημοῦντες παῖδες, ὃν φθονοῦσι πατέρες. Εύλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ἄ Φην ψυ χω φε λη πλη ρω σα αν τες
 Τε εσ σα α ρα κο στην βο ο η η
 η σωω ω ω μεν ἄ χαι ροις πο λις Βη θα α νι
 ι α α πα α α τρι ις η του
 ου Λα α α ζα α α ρου ἄ χαι αι ρε ε
 τε Μαρ θα και Μα α ρι ι ι α αι του
 του ου α δελ φαι ἄ αυ ρι ι ι ον Χρι
 στο ος πα α ρα α γι ι ι νε ε ε ε ται
 ἄ ζω ω σαι αι αι ρη μα α α τι τον τε θνε

ω ωτα α α δελ φον **δι** ου ου ου φω ω νη ης
 α α κου ου ου σα ας ο ο πι κρος **σ** και
 α κο ο ο ο ρε ε στο ο ος Α α α α
 δης **π** φο ο ο βω τρο μα α α ζας και
 με ε γα α στε ε να α α ζα ας α πο
 λυ σει ει ει Λα ζα α ρο ον κει ει ει
 ρι ι αις ε ε σφι ι ιγ με ε ε ε
 νον **δι** ου τω ω θα αυ μα α τι δημος Ε βραι
 αι ω ων εκ πλα γεις **δι** με τα βα
 ι ι ων και αι κλα α α δων αυ τω ω προ συ
 παν τη η η σου ου ου ου σι **δι** και ο φθη

η σοον ται ευ φη μου ουν τε ες παι αι αι
 δε ες ο ον φθο ο ο νου ου ου ου
 σι πα α α τε ε ε ε ρες **δι** ευ λο γη
 με ε νο ος ο ε ερ χο με ε νο ος εν
 ο νο ο ο μα τι ι Κυ υ ρι ι ι ι ι
 ου **δι** [▲]Βα σι λε ευς του ου I ι ισ ρα α α
 α η η η η ηλ **δι**

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ δῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο Αναγνώστης: Ἀγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
Ισχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ ... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ ... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν,
ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὅ ιερεὺς:

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν
Ἄπολυτίκιον

χ^π π^η Την κοι νην Α να στα σιν προ του σου
 πα θιους πι στου με νος Δ^η εκ νε κρων η γει ρας
 τον Λαζαρον Χριστε ε ο Θεος π^η ο θεν και η
 μεις ως οι παιαι δες Δ^η τα της νι κης συμβολα
 φερον τες π^η σοι τω νι κη τη η του θα να του
 βοωω μεν Δ^η ω σαν να εν τοις υ ψιστοις
 Δ^η ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος Δ^η εν ο νο
 ματικυ ρι ι ου π^η
 Κατάληξις. π^η* ρι ι ου π^η ου ου π^η

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν

ήμων, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (*ἄπαξ*).

Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Κοφία!

ΧΟΡΟΣ: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό ων εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Προεσπὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀμήν.**

Сτερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν ὀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ

εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἄμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὕπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.**

Ο Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.**

Ο Ἀναγνώστης: **Δόξα... Καὶ νῦν ..., Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.**

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο** ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὄσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, δος Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο Χορός: Λαμήν.

Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.